

Моята книга — не е биографията на Скобелева, а редъ възпоминания и откъсци, написани подъ живото впечатлѣние за тѣжката загуба на този замѣчателенъ чловѣкъ. Между тѣхъ са срѣщатъ черти, които, може би, ще да са намѣратъ твърди малки. Мене ми са чини, че въ такъвъ сложенъ характеръ, както Скобелевъ — всяка подробностъ трѣбва да бѣде по смѣтка. Силъ тамъ азъ прѣведохъ възгледовѣтъ на покойникътъ на разни въпроси на нашиятъ господарственъ животъ. Съ неговитѣ убѣждения може да не са съгласяваме, но да са мълчи за тѣхъ не бива. Съзселявамъ че условията, върѣдъ които са пада на русскій писателъ да работи, не позволяватъ да са очертаятъ Скобелевитѣ убѣждения въ всичката имъ пълнота. Тѣ въ много изменили бихъ установившето са за него мѣние. При това, мене ми са падна да са възползувамъ отъ прѣдшниятъ мой „дневникъ“ и да повтора отъ него нѣколко страници. Това никакъ не може да са избѣгне.

Авторътъ,